सोऽत्तरा खावापृथिवीऽइमेऽइति पथैव यतुस्तथा बन्धः शिशिरावृत्ऽग्रभिकल्प-माना उन्द्रमिव देवा ग्रभिसंविशान्विति पथेन्द्रं देवा ग्रभिसंविष्टा एविममावृतू ज्येष्यायाभिसंविशन्वित्येतद्भे रष्टके भवतो दी हि मासावृतुः सकृत्साद्यत्येकं तद्तुं करोति ॥ ६॥ तखदेति अत्रत्रोपद्धाति । संवत्सर् रूषो श्रीर्मण्ड लोकाः संवत्सरस्तस्य खौरेव पञ्चमी चितिखीर्स्य शिशिर् ऋतुस्तखदेतेऽ अत्रोपद्धाति षद्वास्येतेऽग्रात्मनस्तद्सिमन्नेतत्प्रतिद्धाति तस्माद्तेऽग्रत्रोपद्धाति ॥७॥ षद्ध-वैतेष्श्रत्रोपद्धाति । प्रजापतिर्षोष्गः संवत्सर् उ प्रजापतिस्तस्य शिर् एव प-ञ्चमो चितिः शिरोजस्य शिशिर् ऋतुस्तखदेतेज्अत्रोपद्धाति यदेवास्येतेज्आत्म-नस्तद्सिननेतत्प्रतिद्धाति तस्माद्तेऽग्रत्रोपद्धाति ॥ द ॥ स पुरस्तात्स्वयमातृसा-ये च विश्वज्योतिषश्चर्राव्येरउपद्धाति । यौर्वारउत्तमा स्वयमातृसादित्य उत्त-वोज्यो प्रजननमेतद्वाचीनं तद्विश्वादित्याच प्रजननं द्धाति तस्माद्वाचीनमे-वातः प्रजायते स्थित हैवातः पराक्प्रजननं यावलो ह्येव सनाग्रे देवास्तावलो देवाः ॥१॥ अय प्रयमाये स्वयमातृषाये प्रयमाये च विश्वत्योतिष उपरिष्टारृतव्ये उउपद्धाति । इयं वै प्रथमा स्वयमातृषाग्निः प्रथमा विश्वज्योतिस्तर्द्धानृतृन्द्धा-ति तस्मादित ऊर्धा ऋतवोऽयो प्रजननमेतदितस्तर्र्धं प्रजननं द्धाति तस्मादित ऊर्ध मेव प्रजायते ॥१०॥ ता न व्यूहेत् । नेरृतून्व्यूहानीति यो वै म्रियतऽग्र-तवो क् तस्मै व्युक्यते तस्मायत्रैव प्रथमे उपद्धाति तत्सर्वा उपद्धात् ॥११॥ म्रयोऽरमे वै लोका सतव्याः । रमांस्तछोकानूर्धाश्चितिभिश्चिनोत्ययो सत्रं वा ग्रतव्याः चत्रं तर्र्धं चितिभिश्चिनोत्ययो संवत्सरो वाण्यतव्याः संवत्सरं तर्र्धं चितिभिश्चिनोति ता नान्यया यजुष्मत्येष्टकयोपरिष्टादभ्युपद्ध्याचेत्त्त्रत्रं विशाभ्यु-पद्धानीति ॥१३॥ ता हैता एव संयान्यः । एतदै देवा ऋतव्याभिरे वेमांली-